

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Balvzii Miscellaneorum Liber ... Hoc est,
Collectio Veterum monumentorum, quæ hactenus
latuerant in varijs codicibus ac bibliothecis**

Baluze, Etienne

Parisiis, 1679

Gregorij Papæ IV. epistola ad Episcopos & alios Dei fideles per Galliam constitutos, de dignitate & privilegijs monasterij Floriacensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14735

Sancte Martine. Tu illum adjuva.
 Sancte Remigi. Tu illum adjuva.
 Sancte Medarde. Tu illum adjuva.
 Dominum Rotberrum Regem Deus conseruet. Ter,
 Salvator mundi. Tu illum adjuva.
 Sancte Corneli. Tu illum adjuva.
 Sancte Laurenti. Tu illum adjuva.
 Sancte Vincenti. Tu illum adjuva.
 Feliciter. }
 Feliciter. } Ter.
 Feliciter. }
 Tempora bona habeant. }
 Tempora bona habeant. } Ter.
 Tempora bona habeant. }
 Multos annos. Amen.
 Ite Missa est. Deo gratias.

GREGORII PAPÆ QVARTI

*Epistola ad Episcopos & alios Dei fideles per
 Galliam constitutos, de dignitate & privile-
 giis monasterij Floriacensis.*

Gregorius Episcopus servus servorum Dei om-
 nibus Episcopis atque aliis Dei fidelibus per
 Galliam constitutis. Quoniam ex apostolica succes-
 sione sollicitudinem omnibus Ecclesiis debemus im-
 pendere, sic cupimus generali consulere necessitati
 ut etiam quorumcunque singulares causas sine fasti-
 dio cognoscamus. Igitur cum propter multiplices
 Ecclesiæ Dei curas Gallicanam adeuntes regionem
 ad gloriosum devenissemus Imperatorem Hludovi-
 cum, inter alia suggestit auctoritati nostræ idem se-
 renissimus Augustus, & venerabilis partium vestra-
 rum Abbas ex cœnobio quod nominatur Floriacus in

Anno Christi
834.

Vide Thega-
num, cap. 424

K

pago Aurelianensi, quod idem monasterium quidam religiosus Abbas Leodebodus nomine monachus extruxerit in honorem Dei & sanctæ genitricis Mariæ necnon beati principis Apostolorum Petri, quodque revelatione divina per monachos ejusdem loci à Capuana provincia corpus illuc sancti Benedicti fuerit allatum, ibique reverenter humatum, sicut manifestissima constat historia. Nam propter stabilimentum monasticæ religionis piæ memoriæ Imperator Karolus pater ejus per præceptum suæ auctoritatis eidem loco multa contulit, & ab aliis collata testamento firmavit. Unde postulavit idem amabilis Deo Princeps suprâ memoratus præfatus Abbas ad reprimendam quorundam cupiditatem privilegium nostræ auctoritatis eidem monasterio conferri. Quapropter constituimus, cum consilio omnium qui adsunt Episcoporum, quatinus possessiones & res ejusdem monasterij mobiles sive immobiles, quæ nunc datæ sunt, vel in futurum à religiosis dabuntur, sine ulla inquietudine perpetually teneant atque possideant. Nullus deinceps Episcopus, Dux, Comes, Vicecomes, Vicarius, Te-lonearius, Actionarius, vel magna parvaque persona audeat ipsum monasterium vel res ad ipsum pertinentes inquietare, homines sine voluntate Abbatis distringere, vel quicquid fiscus exigere poterat aliquo modo præripere. Addimus etiam, ut quia venerabilis pater Benedictus monachorum legislator & dominus, dux est religionis monasticæ, sit etiam qui eidem cœnobio præfuerit primus inter Abbates Galliæ; nec aliquis de ordine sacerdotali, Archiepiscopus scilicet, Episcopus, aut Clericus, eum inquietare nec sine voluntate ipsius ad idem monasterium venire aut aliquam ordinationem facere vel Missas celebrare præsumat; ut omni tempore quieti & securi absque omni molestia vel controversia

monachi in eodem monasterio Deo deservire possunt. Abbas verò qui ordinandus ibi est, cum electione fratrum, propter vitæ meritum & honestatem morum, & non propter turpia lucra seu per pecuniam eligatur, & absque ulla calumnia, à quocunque Episcopo, prout sibi placuerit, benedicatur. De sacerdotibus verò aut Diaconibus ordinandis id observetur quod in regula præcipitur, ne saltem aliquis Episcopus subjectionem ab eis requirat quos ordinavit, nec unquam officio dignos ordinare differat. Denique si contigerit ut Abbas accusetur de criminalibus causis, non unius Episcopi iudicio determinetur sententia, sed provincialis Concilij expectetur censura. Aut si fortè mahuerit appellare sedem apostolicam, res ad Romani Pontificis differatur audientiam. Et quotiescunque necessitas urget, eum venire Roman modis omnibus liceat. Solvendi & ligandi potestatem in viros & feminas sui ordinis habeat. Si verò Abbas vel monachus de eodem monasterio ad clericatus ordinem promotus fuerit, non illic habeat ulterius potestatem remorandi aut aliquid faciendi. Quia verò de eodem monasterio monachi exigente culpa communione priventur, ejus dioeceseos diversa loca adeunt, & communionem sine aliqua reservatione percipiunt, Presbyteris districtius interdicerè necesse est ut facere de cetero non præsumant: quia & regularis ordo dissolvitur, & perditionis ex hoc materia ministratur. Quòd si peccatis habitatorum terræ exigentibus anathema ad eos pervenerit, vel privilegium eidem monasterio indulsum ut fratres ejusdem congregationis peragant divinum officium in omnibus absoluti. Visum quoque nobis est ut hanc licentiam eidem tribuamus, quatinus fratres qui in quibusdam cœnobiis gemunt quòd vivere regulariter nequeant, si voluerint, studio meliorandæ

Regula 5.
Bened. c. 61.

vita, ad ipsum ducem monachorum divertere, permittatur eis tamdiu in ipso cœnobio degere, si contenti fuerint uti monastica consuetudine, quousque in suis monasteriis videatur ordo redire. Permittimus etiam ut si alicujus de ipsis fratribus onerosa conversatio fuerit, ipse potiùs cum suo detrimento discedat quàm alios inquinet. Hæcigitur omnia, quæ hujus præcepti decretique nostri pagina continet, tam eidem Abbati quàm cunctis qui in eo quo est ordine locoque successerint, vel quorum interesse poterit, in perpetuum servanda decernimus. Si quis verò Regum, sacerdotum, judicum, atque secularium personarum hanc constitutionis nostræ paginam agnoscens contra eam venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & nisi vel illa quæ ab illo sunt malè ablata restituerit, vel digna pœnitentia illicita acta desolverit, à sacratissimo corpore & sanguine Domini Dei redemptoris Iesu Christi alienus sub anathematis interdictione fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi; quantum & hic fructum bonæ actionis recipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Scriptum per manus Theodori Notarij & Scriniarij sanctæ Romanæ Ecclesiæ, in mense Apr-

* XII. li, & Indictione * VII.

